

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe un an 500 Lei,

pe o jumătate de an 250 Lei

Abonamentele se plătesc
înaintea

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior

Proprietar și director: IULIU MAIOR

Redactor: SEVER BARBU

Adresa: BLAJ, jud. Târnava-Mică. Telefon Nr. 68

ANUNȚURI ȘI RECLAME:

Un șir Corp V, adică de lărgimea a doi milimetri, Lei 15
Lărgimea de 1 cm. Lei 60

Legea iertării

de I. P. S. Dr. Valeriu Traian Frențiu

Un împărat a hotărât să aducă pentru supușii săi „legea iertării”. Anume, că dacă cineva ar călca vre-una din legile țării sau din poruncile împăratului, în baza acelei legi, oricât de mare ar fi fost vinovăția lui, chiar și dacă ar fi încercat să detroneze sau să ucidă pe însuși împăratul, n’avea decât să-și recunoască vinovăția înaintea unui judecător împuternicit de împăratul, să-și mărturisească sincer și cu de-amănuntul faptele, gândurile și uneltirile; să se căiască de ce a făcut, să-și propună și să făgăduiască că pe viitor va fi supus și se va sili din toate puterile să împlinească cât mai bine toate poruncile împăratului; să nu mai facă ce a făcut și să păzească toate legile precum se cuvine. Făcând aceasta, i-se vor ierta toate crimele și nedreptățile și va fi socotit în rând cu ceilalți cetățeni, iar faptele și uneltirile lui cele rele nu se vor mai pomeni niciodată, ca și cum nu le-ar fi făcut.

Mulți au zis, că legea aceea nu e bună, de oarece supușii ar deveni îndrăzneți și unii chiar și-ar face de cap. Împăratul însă le-a răspuns zicând:

— Nimic nu se poate vindeca, decât prin ceva contrar: Răutatea prin bunătate, căldura prin răceală, frigul prin căldură, îndărăjirea prin blândețe, și așa mai departe.

Astfel de împărați pământeni, încă n’au existat până acum. Dar a existat și există „Împăratul Împăraților și Domnul Domnilor, Bunul Dumnezeu”, a cărui bunătate, milă, răbdare și iubire de oameni sunt nemărginite, precum El însuși este nemărginit. El a adus pentru oamenii cei răi și neascultători, adică pentru „păcătoși”, legea iertării, sfânta Taină a Mărturisirii, după cum ne spune sf. Ioan Evangelistul (Epistola I, 1, 9): De vom mărturisi păcatele noastre, credincios și drept este Domnul să ne ierte păcatele și să ne curățească de toată nedreptatea.

Prin această sfântă Taină Bunul Dumnezeu, și pe aceia cari prin faptele și uneltirile lor s’au împrietinit cu cel mai mare dușman al lui, dușman al lui Dumnezeu și al sufletului omenesc, cu diavolul, care dela început a fost ucigaș de suflete (Ioan, 8, 44).

Omul este o ființă, pe cât de sumeată, pe atât de neputincioasă; și pe cât de lăudăroasă, pe atât de nestatornică. „Limba lui, mic mădular este; și mari se laudă” (Iacob,

3, 5). Cele mai înțelepte gânduri pot să se nască în mintea și sufletul lui; dar și cele mai josnice patimi se joacă adeseori cu acelaș suflet. Ii place să se creadă stăpân al naturii și nu-și dă seama că e robul celor mai păcătoase patimi, de cari uneori se rușinează singur. Dorește tot ce nu are și ce are i-se pare puțin.

Slăbiciunea și nestatornicia omului a descris-o întru câțiva sf. Augustin, arătând icoana acestei ființe ciudate, în rugăciunea publicată de Papa Urban VIII, unde zice între altele:

— Iată, Doamne, înaintea Ta ne descoperim nevinovăția, împreună cu rănile primite pentru ea. Simțim răutatea păcatului, dar îndărătnicia nu o lepădăm. De pedepsele cari pe dreptate vin dela Tine ne îngrozim; dar fărădelegea nu o părăsim. Mintea se chinuiește bolnavă, dar încăpăținarea nu se pleacă. Dacă ne aștepti, nu ne întoarcem; dacă ne pedepsești, nu putem răbda. Dacă apeși mâna asupra noastră, mărturisim cu lacrimi păcatele și fărădelegile; dacă îți ridică mâna, uităm pentru ce am plâns. Când ne pedepsești și ne bați, făgăduim îndreptare și strigăm rugându-Te să ne ierți; iar dacă ne-ai iertat, nu ținem făgăduințele, și iară te întărităm ca să ne bați.

Iată, Doamne, ai înaintea ta vinovați cari își recunosc vinovăția și pe cari — dacă nu îi vei ierta — îi vei distruge și îi vei nimici.

Doamne, dă-ne — fără de vrednicia noastră —, ceeace te rugăm; Tu care ne-ai făcut din nimica, ca să te rugăm; prin Hristos Domnul nostru.

Luând în socotință neputința și nestatornicia omenească, iertarea din partea lui Dumnezeu este absolut necesară, nu numai pentru pedepsele pe cari va trebui să le suferim pentru păcatele noastre în veșnicie; ci și pentru acelea pe cari Dumnezeu le permite asupra noastră încă în această viață ca boale, războaie, necazuri, nenorociri, sărăcie, nedreptăți și amărăciuni de tot felul. În sf. Evanghelie vedem adeseori, cum Mântuitorul, când voia să vindece vre-un neputincios, mai întâi îi ierta păcatele: Slăbănogului din Capernaum înainte de a-i fi zis: Cutează fiule, iartă-se ție păcatele! Slăbănogului dela Vitezda, după ce l-a vindecat

i-a zis: Iată, te-ai făcut sănătos. De acum să nu mai păcătuiești, ca să nu ți-se întâmple ceva mai rău.

Bunătatea și mila cea nemărginită a lui Dumnezeu a ținut seamă de slăbiciunea și nestatornicia omenească și pentru aceea Domnul, după preamărita sa înviere, arătându-se învățăcelor, a suflat peste ei, zicându-le: Luați Spirit Sfânt. Căroră veți ierta păcatele, vor fi iertate; și căroră le veți ținea vor fi ținute (Ioan, 20, 21-23). Prin aceste cuvinte, Fiul lui Dumnezeu, Biruitorul morții și al iadului, a dat învățăcelor și urmașilor lor legitimi puterea de a ierta păcatele oamenilor, prin Taina Sfintei Mărturisiri, ori și când ar cere-o aceasta. A vestit adecă pentru toate timpurile și pentru toți creștinii „legea iertării”.

Dar pentru a dobândi această iertare — de care atâta lipsă are sufletul omenesc —, se cere adevărată căință; iar căința adevărată este părerea de rău sinceră și hotărârea statornică de a cere iertare și de a încunjura în viitor tot ce ne-ar putea duce iarăși la păcat. Aceasta ne-o spune însuși Dumnezeu-Omul, Domnul nostru Isus Hristos, în pilda fiului celui rătăcit.

Urmează deci că omul, pentru a dobândi iertare și a se împăca cu Dumnezeu pe care l-a vătămat prin păcatele sale, trebuie să se gândească bine și cu de-amănuntul la tot ce a făcut, adecă să-și cerceteze conștiința cât se poate de sincer și de amănunțit. Să-i pară rău și să se căiască din toată inima de relele făcute, și să se hotărască tare și statornic, să încunjure pe viitor toate prilejurile cari ar mai putea să-l ducă la păcat.

Aici sunt cuprinse trei din cele cinci condiții cari se cer pentru a dobândi iertarea, adecă: *examinarea conștiinței, părerea de rău și propusul de îndreptare*. Mai rămân deci două condiții, pentru ca zapisul pierzării să fie rupt și nimic pentru totdeauna, și prietenia cu Dumnezeu Făcătorul și Răscumpărătorul să fie restabilită. Aceste două condiții din urmă, sunt: *mărturisirea sinceră și întreagă și facerea destul*, adecă împlinirea canonului.

Mărturisirea trebuie făcută înaintea „preotului rânduit”. Ea trebuie să fie „întreagă”, adecă omul trebuie să-și mărturisească toate faptele, vorbele, gândurile și neîmplinirile, cari ar fi putut vătama pe Dumnezeu, începând dela cele mai mari, și până la cele mai mărunte, spunând și împrejurările în cari le-a făcut și cari ar mări vina păcatului. Aceasta să o facă sincer, fără încunjur și fără a încerca să ascundă

ceva sau să micşoreze răutatea, ci așa precum într'adevăr s'au făptuit.

După mărturisire, credinciosul trebuie să asculte cu luare aminte sfaturile preotului, iar canonul care i-se dă, să-l împlinească cât mai fără întârziere; iar dacă e legat de timp, la timpul statorit de preot.

Făcând creștinul toate acestea precum se cuvine, se va bucura de această mare și nemărginită binefacere, pe care numai Bunul Dumnezeu a putut să o dea oamenilor, adevărat de „legea iertării“.

Socotește, iubite cititor, și cumpănește în mintea și în inima ta acest dar neprețuit al lui Dumnezeu, Sfânta Taină a Mărturisirii, care îți stă la îndemână când vrei tu. *Fă deci, cum zicea sf. Efrem: Creștine! Dacă vrei să ajungi în cer, de câte ori vei cădea, scoală-te prin căință și mărturisire sinceră și întreagă; și cunoscătorul slăbiciunilor și al neputințelor tale, Dumnezeu, întotdeauna te va ierta. Dar dacă îți stă la îndemână această „cheie“ cu care poți intra în cer, iar tu nu vrei să o folosești; cine va purta vina dacă te vei osândi?*

Să căutăm a ne bucura de această „lege a iertării“, folosind „cheia“ cea minunată cu care se deschide cerul, mai ales acum, în vremea slintelor Paresimi, care e vremea pregătirii pentru marea și luminată sărbătoare a mântuirii neamului omenesc, pentru sfânta Înviere a Domnului. Să înviem și noi sufletește, înmulțind numărul „dreptilor“, cari ar fi putut abate mânia și urgia lui Dumnezeu și deasupra Sodomei! Să ne curățim sufletele, ca așa mai bine primită și și mai rodnică să fie rugăciunea noastră către Domnul, pentru o pace adevărată, dreaptă și statornică!

Incheiu, zicându-Vă cuvintele pe cari Mântuitorul Isus Hristos le-a zis învățăceilor săi în ziua învierii: Pace vouă și repețind îndemnul: Să iertăm și noi celor ce ne greșesc, ca și Dumnezeu să ne ierte păcatele noastre, să fie însă pe o formă cu vorbele pe cari le rostim zilnic când zicem către Bunul Dumnezeu: Vină împărăția Ta, precum în cer, așa și pe pământ... Aceasta trebuie

Pilda fiului rătăcit

„Un om avea doi fii. Și a zis cel mai tânăr tatâne său: tată, dă-mi partea ce mi-se cade din avuție. Și le-a împărțit lor avuția.

Și nu după multe zile, adunând toate feciorul cel mai tânăr, s'a dus într'o țară departe și acolo a risipit toată avuția sa, viețuind într'u desmerdări. Și heluind el toate, fost a foamete mare întru aceea țară, și el a început a se lipsi. Și a uers de s'a lipit lângă un locuitor din aceea țară, și l-a trimis pe el la satul său, să pască porcii. Și doria să și sature pântecul său din rădăcinile ce le mâncău porcii; și nimeni nu-i da lui.

Iară venindu-și în sine a zis: câți argați ai tatâne-meu se satură de pâine, iară eu pier de foame! S'ua-mă-voiu și mă voi duce la

să o voim, și din partea noastră să și facem tot ce se poate, ca această cerere să se împlinească. Să ne silim a face voia lui Dumnezeu, cum o fac îngerii din cer; iar prin mărturisire bună, sinceră și întreagă, apoi prin fapte bune, iubire și iertare față de deapropoalele noastre, să căutăm a ne face cât mai asemenea lor.

tatăl meu și-i voiu zice: tată, greșit-am la cer și înaintea ta și nu mai sunt vrednic a mă chema fiul tău: fă-mă ca pe unul din argații tăi!

Și sculându-se a venit la tatăl său. Iară încă departe fiind el, l-a văzut tatăl lui, și i-s'a făcut milă; și alergând, a căzut pe grumazii lui, și l-a sărutat. Și i-a zis lui feciorul: tată, greșit-am la cer și înaintea ta și de acum nu mai sunt vrednic a mă chema fiul tău. Și a zis tatăl către slugile sale: „aduceți haina cea dintâi, și-l îmbrăcați; și dați inel în mâna lui, și încălțăminte în picioare; și aduceți vițelul cel gras de-l junghiați și mâncând să ne veselim: căci fiul meu acesta mort era și a înviat, și pierdut era și s'a aflat“ (Luca 15, 11-24).

Poate-se oare o mai mare dragoste ca aceasta? Și, află-se oare astăzi pe rotogolul pământului o astfel de dragoste?

Se află, iubii cetitori, și încă cu mult mai mare. Tatăl din evanghelie numai așteaptă întoarcerea fiului său rătăcit. Dumnezeu însă vine însuși pe pământ, ca să ne caute pe noi oamenii, cari mai rău am păcătuit și decăzut decât fiul cel rătăcit.

Tatăl din sfânta Scriptură în urma urmelor tot om este și el, ca și fiul său cel rătăcit, — pe când între Dumnezeu, Tatăl atotputernic, făcătorul cerului și al pământului, văzutele tuturor și nevăzutele, și între noi păcătoșii, ce deosebire mare este!

Tatăl din sf. Scriptură nu i-a putut da fiului său decât bunuri trupești și pământești, — pe când Dumnezeu Tatăl ne dă nouă păcătoșilor, celor ce ne întoarcem dela păcatele noastre, daruri cerești, iertarea păcatelor, viață veșnică și împărăția cerurilor.

Tatăl din sf. Scriptură numai odată și-a iertat pe fiul său, și e întrebare dacă-l mai ierta și a doua, a treia, a cincia ori chiar și a suta oară — pe când Dumnezeu Tatăl ne iartă și de o mie de ori, întrucât ne întoarcem din inimă și ne pocăim.

Iertarea aceasta a păcatelor însă Dum-

FOIȚA

„UNIRII POPORULUI“

Povestea cu fâlc...

Vorbeau în tren câțiva ofițeri, povestind întâmplări de pe front. Iată ce povestea un căpitan celorlalți:

— Imi spunea un domn moldovean din Transnistria o întâmplare, care aruncă o frumoasă lumină asupra preoției și secretului spovedaniei.

„Era acum douăzeci de ani — zicea bătrânul — aici în sat un preot catolic foarte cumsecade și cu frica lui Dumnezeu. Bolșevismul era pe atunci în floare și în sat aveam vreo trei comisari ai G. P. U.-lui. Într'o noapte unul dintre ei fu omorât, nu se știe de cine, și aruncat într'o fântână. Se făcură cercetări peste cercetări, dar ucigașul nu fu de găsit. Noi în de noi ne bucuram de acest lucru, pentru că scăpasem de-o lepră rea; comisarii se purtau cu noi cum numai fiarăle cele rele se poartă. Iată că într'o zi auzim că l-au arestat pe preotul catolic, învinuindu-l de omor. Asta ne-a mirat peste toate, că doar preotul catolic nu era în stare o muscă să omoare, necum un om. Degeaba, l-au ridicat și l-au dus la judecată. Denunțatoarea era

slujnica popii, o stricată și-o bolșevică de n'avea capăt, anume pusă să spioneze pe preot. Slujnica a pus mărturie că în a doua noapte de după omor trezindu se — bagseamă dormea afară — a auzit sgomot în casă. S'a dus să asculte la ușe. Înăuntru cineva spunea în spovedanie aproape strigând: „l-am omorât și în toate nopțile vesezi!“ Dar părintele ilogoia să nu se deștepte oamenii din vecini și să-l audă... Atâta a auzit ea și mai multe nu, glasurile tari s'au înmuit și ea s'a dus să se culce. A doua zi de dimineață, femeia comisarului ucis primea dela Părintele o sumă de bani spunând că-s dela bărbatul ei, ucisul... Dar banii aceia au trezit bănuiele, pentru că Părintele n'a vrut să spună de unde i are și cine i-a dat. Femeia s'a adresat poliției care l-a arestat și punând pe servitoare de mărturie, au cercat să afle, cine i-a dat banii. Mărturia slujnicei îi făcea pe preot nevinovat de faptă, dar vinovat de ascundere a adevărului. Și oricât l-au sucit și l-au învățit, mai mult n'au isbutit să scoată dela el. Într'un târziu a mărturisit că banii îi are dela unul, care într'adevăr s'a spovedit la el și care este făptașul omorului. Mai mult însă n'a vrut să spună. L-au bătut, i-au spus că-l împușcă sau că-l duc în Siberia pe viață, dar preotul n'a vrut să spună.

— „De ce nu spui, popă nemernic? — Il loveau la fel și formă bolșevicii.

— „Aceasta nu se poate spune. Un preot nu spune niciodată nimic din mărturisire! Tăiați-mă, omorâți-mă, duceți-mă în Siberia, nu vă voiu spune nimic, pentru că aceasta nu se poate spune!

„Și nici n'a spus niciodată. L-au dus în Siberia. Și nici astăzi nu s'a mai întors din Siberia...

— „Dar ucigașul?

— „Dumnezeu știe ce-i cu el. Parcă noi am aflat cine-a fost? Da de unde!... Destul că ne-a făcut să rămânem fără preot, căci de atunci, de douăzeci de ani, preot și slujbă creștinească în sat n'am mai avut, până acum, când s'a îndurat Cel de sus, să ne vină mântuirea dela frații de peste Nistru...“

Domnul a tăcut cu lacrimi în ochi — sfârși ofițerul. Și m'am gândit atunci în mie, că mare și puternic secret și sacrament este spovedania, de vreme ce și viața trebuie să și-o pună în primejdie acei care o stăpânesc. Și vă spun drept, că de atunci începui a stima pe preoți, pe acești credincioși purtători ai atâtor secrete, pecetluite pe buzele lor de către Dumnezeu.

Dumitru Mircea
VII norm.

Nu lăsa otrava svenului dușman să-ți pătrundă în casă!

nezeu a legat-o de anumite forme, cari se cuprind în sfânta taină a pocăinței, în acel sacrament al legii noi pe care Dumnezeu anume l-a întemeiat pentru iertarea păcatelor și pentru sjungerea țintei noastre, care este fericirea veșnică.

Și fiindcă ar fi nebun acela, care, — vă-tămând pe Dumnezeu prin păcatele sale, și știind că acest Dumnezeu este atât de bun și de milostiv și de iubitor de oameni, încât iartă toate păcatele aceluia cari implinesc aceste forme, — nu ar încerca să le cunoască și să le implinească: am socotit de bine să vă aduc pilda fiului rătăcit și să vă rog, să faceți și D. voastră, iubiți cetitori, așigderia: adevă 1) să vedeți starea grozavă în care-vă aflați; 2) să vă hotăriți și D. Voastră la întoarcere dela păcate; 3) să vă ridicați din păcate și alergând la preotul să vă mărturisiți păcatele și 4) să faceți destul pentru păcatele D. Voastre, fiind gata a primi și implini orice pedeapsă resp. canon ce v'ar da preotul.

Veniți dară toți cei cu conștiința neliniștită, toți cei ce sunteți încărcăți cu păcate, toți cei vinovați cu vreo vină împotriva Ziditorului și Susținătorului a toate, și dați-vă seama, că nu pentru a muri în păcatele noastre suntem zidiți.

Veniți și cunoașteți, că acel mare și atotputernic Dumnezeu nu voiește moartea păcătosului, ci ca să se întoarcă și să fie viu.

Veniți și cunoașteți că nu pentru ca să ne mânânce viermii și să putrezim ne-a așezat Domnul pe acest pământ, ci ca să trăim o viață creștinească și să fim fericiți în viața cealaltă.

Întoarceți-vă deci, dragi cetitori, dela păcatele voastre. Părăsiți țara deșartă, țara diavolului, în care v'ați mutat prin păcatele voastre. Lăsați desmerdările; lăsați sărăcia sufletească în care vă aflați; despărțiți-vă de stăpânul căruia slujiți, care și pe voi la păcătul porcilor v'a trimis și în fărădelegi v'a adâncit. Ori, nu vedeți tirănia diavolului, în a cărui slujbă ați intrat? Nu vedeți sărăcia sufletească, în care ați ajuns? Nu vedeți grozăvia păcatelor cari v'au făcut mai nefericiți decât cel din urmă dintre argații tatălui vostru?

Și nu vedeți brațele deschise ale Tatălui și Dumnezeului vostru? Nu auziți glasul lui cel dulce: „Veniți la mine toți cei osteniți și înșărcinați, și eu vă voi odihni pe voi“ (Matei 11, 20)? Cine are urechi și să nu audă glasul acesta blând și chemător? Și cine are ochi și să nu vadă brațele acelea deschise, gata pentru binecuvântare?

Mai ales însă astăzi, în aceste vremuri grozav de grele pentru neamul nostru, să nu rămână unul dintre D. voastră nespovedit și neîmpărtășit, că, să știți, că numai bunul Dumnezeu ne poate scăpa din marea nenorocire îngrozitoare ce ne amenință.

Părintele Iuliu

Martiri ai spovedaniei

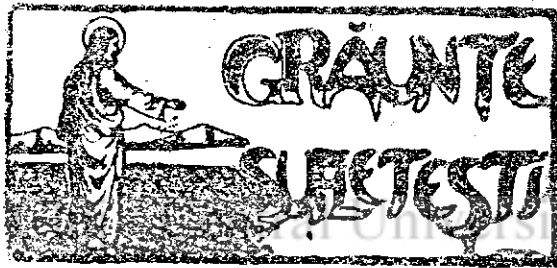
Sunt unii oameni cu puțină pregătire școlară și slăbuți în credință care nu se spovedesc de teama că preotul ar putea descoperi cuiva ceva din spovedania lor. Trebuie să le spunem acestora că preotul catolic nu poate descoperi nimănui și pentru nimic în lume, ceea ce i-se destăinuiește în sfânta spovedanie. Dăm două pilde:

1. În 1845 se săvârși un omor înfiorător la Oratoff, lângă Kiev, în Rusia. Asasinul se duse în zori de zi la biserica parohială catolică și se spovedi la Păr. Kabylovits. Retrăgându-se, criminalul lăsă în sacristie o haină plină de sânge a victimei sale. Haina fu pre-

zentată judecătorilor. Preotul fu acuzat de omucidere. Sărmanul n'avea, pentru a se desvinovăți, decât să spună că un om fusese la dânsul să se spovedească și că acela a lăsat haina plină de sânge; dar acest lucru ar fi putut pune ușor justiția pe urmele criminalului și a face astfel spovedania odioasă (scârboasă). Preotul primi mai bine să fie trimis în exil în Siberia. Petrecu acolo 16 ani, când fu eliberat, deoarece criminalul fiind pe patul de moarte făcu destăinuiri publice complete.

2. În toamna anului 1894, fu condamnat, la zece ani închisoare grea, preotul catolic Lourtz, de către tribunalul din Baltimore (America) pentru faptul că ar fi furat dela un bancher greu bolnav o sumă mare de bani. La proces preotul spuse numai atâta: că nu este hoț, că n'a furat în viața lui nici un singur bănuț. A refuzat însă orice explicație despre felul cum a ajuns în posesia banilor de care este acuzat. Preotul primi cu multă seninătate pedeapsa nemeritată. După doi ani se dovedi că bancherul predase preotului în spovedanie o sumă mare de bani, pentru a-i restitui unei persoane greu păgubite de dânsul. Restituirea banilor din partea bancherului, a fost urmarea spovedaniei. Fiindcă restituirea se făcu în spovedanie și pentru că preotul nu putea cu nici un preț să frângă sigilul sacramental, adevă să destăinuiească ceva, preotul își jertfi onoarea și libertatea.

I. Vultur

Cum să ne spovedim?

Taina Spovedaniei este o punte rotundă și îngustă prin care sufletul nostru ajunge la calea mântuirii, dacă ne lepădăm de tot putregaiul păcatelor, iar de altă parte dacă facem și legământ lui Dumnezeu, că vom trăi după placul Său. Lucrare mare și sfântă, ce trebuie făcută cu cea mai sinceră părere de rău și fără de nici o rușine sau mândrie deșartă. Acestea fiind mijloacele prin cari diavolul sucește capul multor creștini, pe unii îndemnându-i să nu se spovedească, iar pe alții să facă mărturisiri sacrilege, ascunzând cu voia unele păcate din rușine sau din mândrie.

Pregătirea pentru o bună mărturisire, ne cere ca în 20—30 de minute, sau chiar în 2—3 ore, să ne judecăm cu de-amănuntul, înainte de a ne spovedi, toate faptele rele ce le-am făcut. Mai întâi, dacă a fost bună ultima mărturisire și ce fapte rele am făcut de-atunci până azi. Ne vom da seama bine ce gânduri, ce dorințe slabe am avut, ce vorbe, ce sfaturi sau planuri ticăloase am urzit, pe ce cărări ascunse am umblat și ce isprăvi mănjițe am aranjat. Judecătă făcută fără părtinire, fără ură și fără interes pământesc. Aci, deci nu e vorbă de faptele cele bune, ci numai de cele rele, spunându-le absolut toate lui Dumnezeu, ca fiul rătăcit tatălui său, propunându-ne că nu vom mai vagabonda în țara păcatului, pentru a mânca rădăcini alături cu porcii, niciodată.

Cromațiu, prefect al Romei păgâne, pe la anul 300 d. Cr., era greu bolnav. În cele din urmă se hotărî să cheme pe căpitanul sfânt Sebastian, spre a-i zice: „Sebastiene, dacă mă vindeci de boală, îți promit că mă

înțeștinez!“ La acestea, Sebastian îi răspunde: „Dacă vei preface în pulbere toate chipurile idolești, îndată te voi vindeca!“ Și într-o singură zi, 200 de statui păgâne au fost dărimate, dar Cromațiu tot bolnav. Dojenit, Sebastian vorbește: „Stăpâne, sunt sigur că n'a distrus toate spurcăciunile idolești. Câteva ai poruncit să fie ascunse!“ — Ai dreptate căpitane, zise bolnavul, căci trei din ele fiind de aur curat, le-am pitulat!“ — După ce, au fost și acelea zdrobite Cromațiu s'a vindecat fulgerător. Iar deodată cu tatăl s'a încreștinat și fiul.

Deci, de vrem, ca, prin mărturisire, să dobândim însănătoșire în trup și suflet, apoi să nu ascundem nici un păcat de curvie, de hoție, sau de omor prin avort, cari nu sunt altceva decât cele 3 chipuri idolești de aur, ce le păstrăm pentru diavol, spre propria noastră pierzare.

Pe un călător, în miez de iarnă, îl apucă noaptea, pierzând cărarea. Mai mult, aude și toate muzicile unei haite de lupi. Atunci omul s'a rugat așa: „Doamne, numai Tu singur mă poți ajuta!“ Și Domnul i-a răspuns: „Mergi înainte și nădăjduiește!“ Omul întărit și-a văzut de drum, dar dihanțiile se apropiau.

Omul a strigat din nou: „Doamne, nu mă lăsa!“ Și Domnul iarăși i-a răspuns: „Fii tare, fiule, nu descurga!“ Dar mergând tot înainte, dă de-o apă mare, în fața căreia, simțindu-se pierdut din nou, se roagă: „Doamne, acum ce să mă fac?“ Și iată că văzu o punte întinsă peste apă, — dar ce folos că era și îngustă și rotundă, așa că nu putea merge pe ea fără să nu cadă'n vâltoare. Până când spurcății se apropiau într-una. Omul căzu atunci în genunchi, rugându-se ca și Sf. Petru: „Doamne, mântuește-mă că pier!“ Și Dumnezeu i-a șoptit: „Indrăznește și pășește peste punte, fiule, căci de-mi vei spune din toată inima, toate păcatele, vei sjiunge dincolo cu bine, iar de nu, vei cădea!“ Și omul, punând piciorul, a zis: „Doamne, mă leg să ți-le spun chiar toate!“ Astfel, pășea un pas și spunea un păcat; alt pas alt păcat; altă clătinare pe punte, altă destăinuire din cele multe ca: minciuni, clevețe, lăcomii, tâlhării, bășii, destrăbălări și altele. Pe la mijlocul apei, îl cuprinde o frică mare, văzând, cum se rostogoleau valurile. Dumnezeu îl ținea însă, pentru a nu-și pierde cumpătul.

Ce mai drum, dar ce mai ușurare mare. zicea în sine. Dar ce greu e, și ce rușine?! „Nu, fiule, nu-i greu, numai spune tot.“ „Spun Doamnel“ și a spus. Când iată-l ajuns dincolo. Și-a răsărit soarele și era numai lumină și pace și mulțumire și fericire în sufletul bietului om, ajuns unde a plecat.

Așa trebuie deci să ne spovedim și noi chiar toate păcatele, pentru a simți liniștea și bucuria Domnului.

La uzina de apă dintr'un oraș mare, apa de beut, în parte, e luată din apa murdară a unui râu din apropiere. Firește, că apa mai înainte de a-i da drumul pe cișmea, lumii ca s'o bea, e sterilizată, adică e curățată de toate murdăriile și microbii, producători de fel de fel de boale. Și anume cum? Iată cum: Apa e lăsată să curgă dintr'un butoiu mare, pe un pat de tablă, care apă prefăcută în fâșie sau sul, trece prin mersul ei printr'o ploaie de raze ultraviolete nevăzute, produse cu ajutorul electricității. Aceste raze au puterea de a omori toți microbii producători de boli. Astfel apa sterilizată e curată și sănătoasă ca aceea a izvorului de munte, căci nu rămâne nici un strop neurătat. Apoi nici noi să nu ne lăsăm nici un strop de păcat nemărturisit, ca astfel și sufletul nostru prin puterea nevăzută a Domnului, să fie curățat, de orice urmă de păcat.

Păr. Octavian Fulcea

Războiul cu Rusia

Trupele sovietice cari au străpuns linia germană de pe Bugul mijlociu, după lupte grele au reușit să înainteze și re-sfințit. O parte din ele au trecut Nistrul în Basarabia. În prezent se dau lupte mari între Prut, Nistru și Bug.

În partea de mijloc a Basarabiei, trupele germane prin contraatacuri puternice au respins pe ruși spre mișcări nocturne de calea ferată Chișinău-Iași.

La mișcări și la sfințit de Bălți, armatele germane, ajutate de cavaleria română, opun o rezistență îndârjită înaintării sovietice.

Trupele române cari se găsesc pe Prut au recucerit mai multe localități ocupate de ruși.

Atacurile rusești dintre Bugul ucrainean și Nistru, precum și cele dintre Nistru și Bug au fost respinse.

În Crimeea și pe celelalte fronturi sovietice nu s'au făcut schimbări.

Un nou guvern polonez la Londra

O știre germană anunță din Stockholm, că la Londra s'a înființat o nouă organizație poloneză numită „Libertatea polonă”. Acest guvern nou a dat un manifest în care cere, ca toate organizațiile poloneze să se unească sub conducerea unui singur om, pentru a putea în felul acesta să lupte cu toții uniți la refacerea Poloniei. În programul guvernului se prevede o colaborare strânsă între Polonia, Anglia, Statele-Unite și Rusia.

Organizația „Libertatea polonă” mai cere în manifest un punct de sprijin puternic în Marea Baltică și unul în Silezia.

Rămâne să vedem dacă guvernul polonez comunist format la Moscova va recunoaște pe cel nou de la Londra.

Sârbii din Londra au cerut recunoașterea guvernului Tito

Zilele trecute, Sârbii din Anglia au ținut la Londra o întrunire. După cum anunță serviciul britanic de informații, reprezentanții Jugoslaviei, cari se găsesc acum în capitala Angliei, au înaintat o cerere d-lui Roosevelt, președintele Statelor-Unite și d-lui Churchill ca să recunoască guvernul lui Tito de guvern legitim al Jugoslaviei. Totodată s'a cerut și ruperea relațiilor de prietenie cu guvernul jugoslav refugiat la Cairo în frunte cu regele.

Unele cercuri diplomați e streine cred, că aliații vor recunoaște guvernul lui Tito, fiindcă acum au lipsa de ajutorul lui.

Războiul din Italia

Pe frontul italian, în săptămâna trecută, s'au dat mai mult lupte locale fără însemnătate. Cele mai de seamă bătălii au avut loc pe coastele Adriaticii.

Artileria anglo-americană, sprijinită de formațiuni puternice de aviație, a bombardat din nou localitatea Cassino, fără

ca să o poată ocupa. Îndârjitele lor atacuri s'au frânt în fața rezistenței germane. Aliații au pierdut numeroși morți și un număr mare de prizonieri.

Stalin bolnav?

Știri venite din capitala Rusiei anunță, că la începutul lunii Martie Stalin s'a îmbolnăvit de o boală numită *apoplexie*. Doctorii au constatat că boala se datorește grijiilor mari pe cari le-a avut conducătorul Rusiei.

În urma staturilor medicilor Stalin și-a luat un concediu de câteva săptămâni și a fost înlocuit cu Jucov. Până la însănătoșarea lui Stalin, Jucov va fi comandantul suprem al armatei roșii.

Schimbarea aceasta din Rusia a făcut o valvă mare în rândurile comuniștilor, cari țin foarte mult la Stalin.

Rușii își pierd încrederea în aliați.

Cu prilejul serbării celui de al 26-lea an de la venirea bolșevicilor la conducerea Rusiei, Stalin a arătat că Germanii nu pot fi bătuti pe un singur front. Din această cauză, Rușii au cerut încă atunci, ca aliații să deschidă cât mai curând cel de al doilea front.

Deși se vorbește de un nou front european din anul 1941, aliații nici până acum nu l-au făcut. La Moscova, frontul italian nu poate fi socotit ca adevărat front.

Rușii astăzi văd că au fost înșelați de aliați. Din unele măsuri pe care le-au luat Rușii în ultima vreme, se poate vedea că sovieticii încep să își piardă încrederea în aliați. Văd și ei că anglo-americanii lasă toate greutățile în sarcina lor, pentru a-i slăbi cât mai mult.

Moscova cunoaște planurile englezilor cari vreau să nimicească nu numai Germania, dar și Rusia.

Rusia a făcut un acord cu Japonia

La 30 Martie s'a făcut și subscris la Moscova un nou acord economic între Rusia și Japonia privitor la minele de cărbuni și la scoaterea petrolului din insula Sakhalin. Prin acest acord Japonia dă toate izvoarele de petrol precum și minele de cărbuni din regiunea Sakhalin Rusiei. În schimbul acestora Rusia plătește japonezilor 5 milioane ruble și le dă anual 50 tone metrice de petrol.

Acordul a fost semnat de reprezentantul comisariatului poporului al afacerilor streine și de ambasadorul Japoniei în Uniunea Sovietică. Pactul a intrat în vigoare de la data semnării.

Semnarea acestui pact este o dovadă că rușii cu japonezii vreau să trăiască în legături de prietenie și după terminarea războiului.

Grecia vrea să lupte contra comunismului

Arhiepiscopul grec de la Korința într-o cuvântare a arătat marele pericol pe care

il prezintă bolșevismul pentru Grecia. Pentru a putea lupta contra comunismului, s'a cerut unirea tuturor comuniștilor. Între altele, arhiepiscopul a spus: „Pentru a mântui Patria, toți grecii trebuie să se unească, spre a se ridica împotriva comuniștilor, cari vreau să facă din Grecia teatrul unui război civil, pentruca să distrugă religia, familia și patria.”

Știri scurte politice

În luptele date deasupra Germaniei, în luna Martie americanii au pierdut peste 1000 bombardiere.

O știre din Stockholm anunță că anglo-americanii în conferința de la Teheran au hotărât ca țările din Balcani să fie organizate de către Rusia.

Spania a sărbătorit cu toată cinstea cuvenită împlinirea celor cinci ani de la eliberarea Spaniei din ghiarele bolșevismului.

Aviația americană a bombardat din nou capitala Bulgariei. S'au aruncat bombe explozive și incendiare.

În Anglia au declarat grevă peste 65 mii muncitori.

Pe frontul finlandez nu s'au făcut schimbări.

Să nu uităm!

Aflăm din revista „Făt-Frumos” a dlui prof. universitar Dr. Leca Morariu, ultimul număr apărut la Cernăuți, că basarabeanul Ștefan Ciobanu, fiind ministru al cultelor și artelor, în momentul cedării Basarabiei, în Iunie 1940, după un protest plin de vrednicie, și-a părăsit postul și că:

În Duma (parlamentul rusesc), în anul 1910, un Rus adevărat din Basarabia a spus: „Trebuie să mă credeți pe cuvântul meu de Rus că eu reprezint o provincie, unde mai bine de 80 la sută din locuitori sunt Moldoveni. Din opt județe cinci: Tighina, Chișinău, Orhei, Soroca și Bălți sunt populate numai de Moldoveni; nici într'unul nu veți găsi un sfert de procent de alte naționalități.”

Ședința Comitetului de Direcție al AGRU-lui

Sâmbătă 11. III. a. c., a avut loc la Timișoara o ședință a Comitetului de Direcție al Agrului, sub președinția dlui Prof. Al. Borza, de față fiind: Dl prof. Al. Buia secret. gen. subst., Revs. Dr. Iuliu Rațiu director spiritual, iar dintre membrii Dnele: Olga Vi-cași, Iulia Maior, Dnii: ing. Vasile Borda, prof. Aug. Cosma și păr. prof. Perian Mihai secretar de birou.

Au fost discutate următoarele probleme: Memoriul înaintat către Înalțul Guvern, în chestia legii Nr. 620 concursul, de Religie cu elevii școlilor secundare, problema profesorilor secundari români-uniți.

Referitor la concursul de Religie, s'a hotărât să se țină înainte de Sf. Paști. Profesorii de Religie vor primi în acest sens instrucțiuni prin Oficiile Parohiale.

Deasemenea s'a hotărât intensificarea publicațiilor în cadrele Bibliotecii Agru. Vor apare: în B. bl. populară „Ne pierd Neamul” de Rev. Dr. N. Brânzeu ediția II, și o broșură în Bibl. pentru intelectuali: „Familia”, o pro-

blemă fundamentală pentru Biserica și Neam de Prof. Al. Borza.

Se va intensifica propaganda de distribuție a broșurilor și iconițelor tipărite de Uniunea Mariană.

S'a luat act cu bucurie de activitatea intensă spirituală a ASTRU-lui, în special publicația Astrului Sibiian, de sub ocrotirea Dlui Rector Iuliu Hațieganu și protecția Prof. C. Tătaru. Deasemenea s'a luat act de intenția lor de a muta federala la Timișoara.

Moartea avocatului Dr. Ioan Boroș

În ziua de 20 Martie, a încetat din viață în comuna Sacul-Severin, avocatul Dr. Ioan Boroș în etate de 70 ani. Născut în comuna Vașad (Sălaș) din părinți țărani, își face studiile liceale la Beiuș, studiază dreptul la Oradea, trece la Universitatea din Budapesta, unde își ia licența și doctoratul. În timpul stăpânirii ungurești ajunge jurist-consult al Sălajului, profesor la Academia de Drept din Oradea, dar, din umilință, din toate aceste posturi înalte se retrage, practicând mai departe advocatura la Oradea. Pe lângă că a fost totdeauna un Român și mare apărător al Românilor asupriți, a mai fost și un bun practicant al religiei gr. cat. Se spovedea și cumineca lunar. Neavând familie, toată viața și-a dedicat-o neamului, religiei și dreptății. Moare cu dorul după scumpul nostru Ardeal de Nord, de unde s'a refugiat în 1940.

Înmormântarea i-s'a făcut Miercuri 22 Martie de către Păr. Dr. Petru Suciu protopop Lugoj și Păr. Viorel Oțel Zgribești, predicând amândoi, iar la cimitir vorbind preotul ortodox din loc.

Il deplânge sora lui Maria, fam. Victor Boroș pretor, Sacul nepot, unde a și locuit; fam. Ioan Demian notar Zgribești, precum și alți mulți admiratori ai sufletului său nobil. (V. OTEL)

Incă un escroc

Fostul comisar de poliție dela București Dumitru Dumitrescu a falsificat un ordin al poliției dat către el însuși, prin care i-se dă voie să dețină 7 Evrei cari nu și-au isprăvit munca de obște.

A mers mai întâi la Evreii Riesel Kopel și Isac Stier, ca să-i ridice. Evreii atunci au început a se târgui cu el, că oare pentru cât i-ar elibera. Dumitrescu nu le-a cerut decât 300.000 Lei, un rând de haine, 6 cămăși și izmene. Ce să facă bieții Evrei. I-au dat cât a cerut și s'au ținut fericiți că au scăpat cu atâta.

Bucuros de isprava făcută, Dumitrescu s'a dus și la Evreul Iancu Cojocar, încercând să-l păcălească și pe el. Acesta însă a fost mai cuminte. I-a făgăduit că-i dă ca mână suma dorită, a făcut însă arătare la poliție și doi comisari îl așteptau deja din depărtare.

Când Dumitrescu își întinse palmele după mâile lui Cojocar, cei doi comisari au și pus mâna pe el și l-au dus unde-i era locul și unde acuma își așteaptă cuvenita răsplătă.

Pentru monumentul lui Iacob Mureșanu am mai primit dela preoții din districtul protopopesc al Ludușului Lei 2800, Augustin Ogorean din Veștem Lei 200. Astfel am ajuns la suma de 101.128 Lei, depuși la banca Axente Severu din Blaj. Ne apropiem de împlinirea dorinței noastre, de a ridica în curând monumenul dorit la mormântul marelui compozitor român.

Veniți! Bisericele-s goale ¹⁾

Veniți! Bisericele-s goale
Și printre lespezi crește iarbă;
Se tânguesc odoare sfinte
Și 'n zori de sărbători se 'ntreabă.

De n'ați îngenunchiat pe drumul
Durerilor fără sfârșit.
Se tânguesc și-si dau cu mintea
De nu mai vin, 'or fi murit..

Pe ușa mare 'mpărătească,
Se joacă-o rază de lumină,
Și de icoana Preacuratei
Cărarea gândului s'adină.

Isus, lângă altar, așteaptă,
Blagoslovind nedumerit,
Pe un păianjen ce se pleacă
Să prindă rând la 'mpărtașit.

O candelă 'ntr'un strop de aur,
Arzând își picură lumina.
De lângă roata ruptă 'n două
Se roagă Sfânta Caterina.

Evangelistii, căteși patru,
Cum și, susțin catapeteasma.
În chiup, cu busu oc alături,
Încet, se mistuie aghiazma.

În sfeșnicile părăsite
Ard numai două lumânări.
Două bătrane 'ng'nunchiate,
Veghiază ca la 'nmormântări

Truditul preot, cu tămăie,
Cădelnițează lespezi goale,
Cercând cu ruga lui ferbinte,
Din rătăcire să vă scoale.

Din evangheliște, începe
Cuvântul să se deslușească
Un greieras pe prag, afară,
A 'ngenunchiat pe-un fir de iască.

Se tângue străin, potirul,
Bătut în aur și rubine
De pe sub streșini, rânduica
Își cheamă puii să se 'nchine.

Spre bolți albastre, se ridică,
Din crez sfîșit mărurisirea.
Cuvântul de cuvânt se leagă,
Nădăduind blagoslovirea.

Iconostasul își întinde
Sfîșitîl mir spre-ajutorare,
Deasupra sfîntelor icoane,
Plângând, s'a vestejit o floare.

Anafura blagoslovită,
Stîngeră-așteaptă pe tîpsie
Și morții-așteaptă pomenire,
Pe drumul lor de veșnicie.

Pe firul gândurilor bune,
Se bagă vremea în cazanii;
Un fluturaș, pe-un strop de ceară,
A 'ngenunchiat la spovedanii..

Cântarea clopotelor cearcă,
Pe cei din gropi adânci, să-i scoale..
Voi, cei împovărați de lacrimi,
Veniți! Bisericele-s goale!

ECATERINA ST. MANOLE

1) Poezia aceasta ne-a trimis-o d-na Ecaterina St. Manole din București, care a scris-o într-o însoțire, după ce a citit articolul nostru de fond: „Unde ești credință strămoșească?” din Nr. 10 dela 5 Martie 1944 al „Unirii Poporului”, scris de d-l Al. U. Miron. 2) borcan.

Din Vatican vine vestea că Sf. Părinte Papa Plus XII, va vorbi lumii întregi în Sâmbăta Paștilor catolice (8 Aprilie) și va îndemna pe toți cei cari răspund de soarta popoarelor să facă pace.

Celce primesc salare dela întreprinderile particulare fie că sunt funcționari sau meseriași, lucrători de orice categorie, precum și medici, farmaciști, ingineri, адвоаți, arhitecți aflați în serviciul întreprinderilor, ori că sunt pensionarii Casei Generale de Penziuni sau altor case de penzii utilizați de întreprinderi, sunt obligați a se înscrie la Biroul de Plasare Muncă și Indrumare Blaj sau din capitalele altor județe, pentru obținerea cărții de muncă. Termen de înscriere până la 10 April.

Ziua libertății. „Săptămăna” din Bistrița scie cu prilejul zilei libertății ungurești, 15 Martie 1848, în Nr. său 542 din 14 Martie 1944. următoarele: „Ce scumpă este libertatea pentru toate creaturile? Numai acela știe să o pretuiască, care n'o are. Fără libertate omul este o fiară înlănțuită și în sufletul lui măneste dorința de răzbunare și se intensifică puterea de revoluție sau luptă, pentru a ajunge sub imperiul libertății, egalității și frățietății.. Să dea Dumnezeu, ca în curând toate popoarele să înalte imn de slavă libertății, egalității și frățietății în Impărăția lui Cristos și sub imperiul păcii pe care toți o dorim”.

Se poate vorbi cu Românii din Ardealul cedat. Marele Stat Major aduce la cunoștință că la Feleac și la Prejmer se poate vorbi de două ori pe săptămână cu Românii din teritoriul cedat, Joia și Dumineca, între orele 9 și 13. Mai întâi trebuie să se înțeleagă cu respectivul prin telegrame, în care zi se pot întâlni; apoi vor cere dela poliție sau jandarmerie o adeverință pentru convorbire. Aceste adeverințe le vor expedia cu 3 zile înainte de convorbire poliției Brașov pentru Prejmer ori poliției Turda pentru Feleac. În ajunul convorbirii apoi se vor prezenta la respectiva poliție, spre a ști dacă cel de dincolo vine ori ba la convorbire.

Ce se mai pedepsește cu moarte. De când țara noastră a ajuns să fie atacată de dșmani, se pedepsește cu moarte orice furt încercat sau săvârșit asupra bunurilor transportate cu C. F. R., cu P. T. T. sau pe apă, precum și a bunurilor evacuațiilor așezate ca să fie transportate. Intrucât aceste furturi s'ar săvârși chiar în fața ofițerilor de poliție, aceștia au dreptul să facă uz de armă și să-l impuște pe hoț numai decât.

Comuniști bulgari condamnați la moarte. Tribunalul militar din Xanti, Plovdiv și Plevna din Bulgaria, au condamnat la moarte 27 de comuniști acuzați de neltiri comuniste.

2 miniștri români la Budapesta. Noul guvern dela Budapesta este prezidat de dl Sztojai Döme, vicepreședinte al consiliului fiind dl Rátz Jenő. Ei bine, amândoi acești miniștri sunt de origine română: Generalul Sztojai, pe numele adevărat Dumitru Stoia,

este fiul unui harnic dulgher român din Făgăraș, plecat pe vremuri la Budapesta și maghiarizat. Iară dl general Rätz Jenő este originar din Teiuș și neam cu dl profesor Dr. Alexandru Borza din Cluj-Timișoara și cu dl director pensionar Ștefan Pop din Blaj.

Ard pădurile în Elveția. De câteva zile s'au aprins pădurile din cantonul Tessin (Elveția). Cauza acestei nenorociri este lipsa de ploaie dela sfârșitul lunii Noemvrie. Pădurile cari se află la Sud de Ascona și Ronco sunt în flacări. Duminecă seara orașul Locarno a fost luminat ca ziua de acest foc. Acuma se vorbește de un alt mare foc în regiunea muntelui San Salvatore de lângă Lugano.

Ajutor la gazetă am primit dela următorii abonați ai noștri: Augustin Mihaie Cugir Lei 100 și Augustin Ogreaan Veștem Lei 200. Le mulțumim din inimă. Bunul Dumnezeu să-le răsplătească înmit.

S'au sporit penzile preuteselor văduve. Preaveneratul Conzistor Arhiepiscopesc a sporit penzile preuteselor văduve și a orfanilor cu 50 la sută. Și așa însă orfanii n'au decât dela 900 la 2700 Lei lunar, iară văduvele dela 2700 la 3950 Lei lunar. Aceste penzii sunt cât se poate de mici și așa. Poporul credincios ar trebui să le sară într'ajutor și să nu lase pe văduvele și orfanii de preoți să se chinuiască în forma aceasta. Ce faci azi cu 2700 Lei la lună? Mai ales dacă nu mai ai nici o altă avere?

„Nu vă mustră conștiința?” Sub acest titlu scrie un frumos articol prim dna Stella Stănescu în Nr. 11-12 din 15 Martie a ziarului „Romanașul” din Caracal, în care arată purtarea sub toată critica și desmățul văduvelor de război, cari își petrec ca niște văduve vesele pe cari însă lumea cinstită le arată cu degetul și le condamnă, mai ales când le vede atât de elegante și petrecărețe, vopsite și fumătoare.

Un corb alb. Aflăm din revistă „Carpații” a dlui avocat Dr. Ionel Pop din Sibiu că la Jibou, județul Sălaj, a murit vânătorul ungar, farmacistul Anton Fekete, care a fost și în vremea românească și a rămas și după 1940 un sincer prieten al Românilor. „Anton Fekete — continuă „Carpații” — a rămas tot omul de omenie, purtându-se corect cu Românii, fără să se lapede de pretențiile vechi. Un corb alb, poate singurul corb alb”.

Ni-se umple inima de bucurie când cetim „Buletinul Astrului”, această revistă scoasă la Sibiu de Asociația Studenților Români Uniți de sub conducerea dlui N. Pop, care este student în medicină. Ce creștinească revistă! Nici nu-ți vine a crede că o scriu studenți, mai ales mediciniști! Ne gândim că pe vremuri studenții erau total necredincioși, ba și chiar băteau joc de Dumnezeu și de biserică. Iar astăzi chiar studenții în medicină sunt cei mai credincioși. Oare acești studenți români uniți nu vor putea regenera viața noastră de după război? Ziua bună se cunoaște de dimineața!

Trandafiri copți. Japonezii apreciază trandafirul și ca legumă, florile parfumate fiind amestecate cu zahăr și apoi coapte. Este ciudat că și în unele localități din Germania de Sud se cunoaște acest fel de gătire a trandafirilor.

Schimbare în mersul trenurilor. Incepând din 20 Martie s'au făcut următoarele schimbări în mersul trenurilor, cari sosește și pleacă din gara Blaj: Tr. accelerat

203 care pleca ora 8.12 spre Arad și Tr. 204 care pleca ora 22.05 spre București nu mai circulă. În locul lor s'a pus în circulație o pereche de personale. Astfel Tr. personal 2004 sosește în Blaj ora 6.36 și pleacă ora 7.05 spre București, iar Tr. 3001 spre Arad sosește ora 20.47 și pleacă ora 20.50.

Când se termină cursurile școlilor secundare. Ministerul Culturii Naționale a hotărât ca în anul acesta toate școlile secundare din țară să își termine cursurile în ziua de 6 Aprilie. Examenle de sfârșit de an nu se vor mai ține.

Numărul 1000 din „Tribuna Ardealului” dela Cluj ne-a sosit zilele trecute. Se vede că s'au îndurat cu mare greu Ungurii, că barami acest număr să-l lase să sosească până la noi. El poartă data de 21 Martie 1944, iară cel dintâi număr a apărut la 15 Septemvrie 1940. Ne bucurăm și noi împreună cu frații noștri de dincolo de granița blăstămată de această bucurie a lor.

Ședința asociației culturale germano-române. Zilele trecute a avut loc la Salzburg în Germania prima ședință a Asociației culturale germano-române, care a luat ființă în baza acordului cultural româno-german semnat la București în 7 Noemvrie 1942. S'au discutat problemele culturale cari leagă aceste două țări prietene.

Un bătrân ars de viu. Săteanul Zalaszo Moise din comuna Șoard, județul Târnava Mare, în vârstă de 85 ani, a fost găsit în casă de către vecinul său Mihail Deac ars de un foc, care a luat naștere din niște capete de țigară aruncate. Paza bună păzește primejdia rea.

A fost zdrobit între vagoane. O întâmplare înfiorătoare s'a întâmplat în gara Crăciunel. Frânarul Ispas Dănilă din comuna Totoi, județul Alba, a fost prins în timpul manevrei între tampoanele vagoanelor. Cu corpul zdrobit a fost trimis la spitalul din Blaj, unde după chinuri grele a încetat din viață.

DOCTORUL SAȚELOR

Apoplexia cerebrală

Sloguit. Lovit de gută. Lovit de vânt

Din cauze încă necunoscute nouă, unora dintre oameni li se „calcifică” adică pietrifică oarecum pereții arterelor. Urmarea este că — așa după cum am amintit — în artere se mărește foarte mult tensiunea și viața omului este în primejdie cu fiecare clipă, cu fiecare bătaie a inimei o arteră putând plesni. Cum artera care plesnește este una și aceeași la toți cei loviți de vânt, loviți de gută ori „sloguiți” cum spun după nemții cei din părțile Aradului, medicii numesc — după francezi cu vorbe grecești — această nenorocire a omului „apoplexie cerebrală”, adică o plesnătură a unei artere din creier cu revărsare de sânge. Moartea ori căderea la pat olog pe jumătate — ologit, adică paralizat de partea stângă ori de partea dreaptă, după cum i-a plesnit artera din partea dreaptă ori stângă a creierului — se datorește întotdeauna unei prea bine cunoscute artere dela creier, că se vede cum se spune: „așa se rupe de unde este mai subțire”, ori omului i-a fost sortit, în creier să-și aibă cel mai subțire loc al firului vieții. Plesnește o arteră (vână cu sânge roșu) dela creier.

După cele înșirate mai sus, urmează dela sine întrebarea, dacă ne putem ori păzi de hipertensiune și de urmările sale atât de neplăcute pentru cel suferind — pentru „soacră”, că soacra este rea fiindcă are sângele îngroșat — și pentru cei cărora le este dat a suporta tensiunea soacrei, nora și ginerile săracu, de l-a pus ceasul rău să se însoare pe curte.

Răspunsul este greu, și... totuși ușor de dat. Greu, pentru că învățații vremii cu toate că spun că sângele îngroșat se datorește unui trai prea bun, mâncare cu multă carne, beutură multă și lipsă de mișcare — și, în mare parte au dreptate — se văd totuși că sunt atâția și atâția oameni — femei mai ales — cari nu beau, carnea o întâlnesc odată la săptămână Dumineca — cum pe sate se taie câte o găină —, posturile le-au ținut în viață și totuși soacră este:

Soacră, soacră,
Poamă acră
De te-ai coace-un an ș'o vară
Tot rămâi... „scărbă” amară,

...că așa îi este vârsta, așa îi sunt „glandele cu secreție internă”, adică ea nu se mai vede ca femeile, după vârsta de 45 ani nu mai are „flori roșii”, sângele i-se îngroașe. Soacra devine nervoasă foc!

Omul nu se poate păzi de hipertensiune, omul trebuie însă pe cât posibil să înlăture urmările tensiunii, adică „apoplexia cerebrală”. De aceea orice om trecut de 40—50 ani — femeia mai ales, dacă este și cam grasă și a „iertat” prea de timpuriu — să meargă la medic, mai ales dacă din toată nimica se supără, enervează, adică „îi sare țandăra”, cum se zice în jurul Blajului, să vadă dacă nu are tensiunea mărită, nu are sângele îngroșat, în care caz îi dă medicamente, îi mai sloboade sânge, îi dă să țină dietă, când se încearcă a-l scăpa de durerile de cap, de amețeli, soacra va fi cu mult mai blândă cu nora, cel puțin așa cum e pisicul cu șoricelul. Soacra va părea întinerită, nu va fi „sloguită”, nu o lovește guta — așa pe jumătate — să rămână năcaz și mai mare pe capul familiei, a „noriei”, săraca de ea.

(Sfârșit)

Dr. Ion Frățilă

Posta gazetel

Oficiul parohial gr. cat. Grebenț Am primit lei 3375 în contul abonamentelor din Grebenț. Pe dl V. G. Maior îl rugăm, să ne ierte pentru greșala comisă.

Oficiul parohial Grid Am primit banii trimși.

Oficiul parohial Cugir. Am primit lei 13,380, în contul abonamentelor.

Păr. V. Oțel Zgribeșii. Am primit banii și scrișoarea. Am procedat întocmai.

10274 Chiluf Tudor. Am primit 500 lei abonament pe anul 1944.

Păr. Nicolae Dorog-Timișoara. Am primit 250 lei în contul abonamentului.

13805 Frt Jand. Chezan Simion. Am primit banii trimși.

Oficiul parohial Petrilaca. Am primit lei 680 în contul abonamentului, pe anul 1942 lei 200, 1943 lei 400 și 1944 lei 80. Dessemeni și pentru Nr. 7503 lei 650

13697 Văd Tat Fusana. Am primit banii trimși. 9515 Dna Veronica Borgovan. Avei de plată abonamentul pe anul acesta. 500 Lei.

Păr. I Borza Sâncrai. Vom trimite prin P. O. protopopiat chitanța pe numele fiecărui abonat.

Oficiul parohial rom. unit Zăbrani. Am primit banii pentru publicație.

Păr. I Cismașiu Beriu. Sunteți în regulă cu abonamentul pe anul acesta. Alți abonați nu avem în Beriu.

Când scrieți ori trimiteți o anț, arătați-ne totdeauna, și reapărat, și Nr. din stânga făștii, cu care vă merge gazeta. Altfel nu putem rezolvi scrisorile D'voastră.